

Koncepcja Programowa Teatru Miejskiego w Gliwicach na lata 2020 - 2025

Utrzymanie strategii rozwoju instytucji zapoczątkowanej w 2016 roku, czyli formuły repertuarowego teatru miejskiego posiadającego elastyczną strukturę organizacyjną i zatrudnienia, umożliwiającą realizację różnorodnego repertuaru bez wiązania się z określoną stylistyką, czy formą. Teatr generujący frekwencję na poziomie 40 - 60 tys. widzów w sezonie, uwzględniający szybkozmienne zmiany zachodzące w otoczeniu, a w szczególności realia komercyjne i preferencje publiczności. Teatr zatrudniający - wraz z Impresariatem i kinem Amok - na umowę o pracę 70/80 osób; w tym niewielki, lecz etatowy zespół aktorski, posiłkujący się realizatorami artystycznymi (reżyser, scenograf, kompozytor, scenarzysta etc.) dotrudnianymi spoza instytucji na podstawie umów cywilnoprawnych. Teatr zarządzany przez dyrektora (naczelnego), profesjonalnego menadżera kultury, odpowiadającego w szczególności za finanse oraz efektywną strukturę organizacyjną i aparat wykonawczy instytucji, współpracującego ściśle z zastępcą do spraw artystycznych powoływanym na okres od 3 do 5 sezonów.

Teatr dobrze wyposażony technicznie, dysponujący stałym sprawnym i kompetentnym zespołem do spraw produkcji i eksploatacji spektakli, gotowym do podejmowania różnorodnych, często bardzo wymagających wyzwań scenicznych. Teatr generujący przychody ze sprzedaży biletów na produkcje własne na poziomie 30% ogółu przychodów w skali roku, w którym koszt wystawienia spektaklu winien być równoważony wpływami ze sprzedaży biletów na ów spektakl. Repertuar Teatru oparty o produkcje własne, sporadycznie impresaryjne. W sezonie produkujący 8 premier, w tym cztery na dużą scenę i cztery na scenę kameralną, w tym wystawienie jednej sztuki napisanej na zamówienie teatru (podobnie jak to miało miejsce z *Najmrodzkiem* autorstwa Michała Siegoczyńskiego). Repertuar złożony z dwóch równoważnych nurtów programowych: dla widzów dorosłych oraz dla dzieci, opatrzonej ciągłą ofertą edukacyjną adresowaną do różnorodnych grup wiekowych. Scena Mikro przeznaczona dla działań warsztatowych i spektakli dla dzieci do 5 lat.

Programowe zwrócenie się w stronę Tadeusza Różewicza w celu zakorzenienia nowego gliwickiego Teatru w twórczości jednego z najwybitniejszych polskich dramaturgów. W perspektywie długofalowej należy stale podkreślać związki Różewicza z naszym miastem, aby z czasem powiązać z jego osobą oraz jego scenicznym dziełem nazwę i wizerunek Teatru Miejskiego w Gliwicach, w świadomości ogólnopolskiej niejako „odlepiając” Gliwice i teatr tutejszy od skojarzeń z przebrzmiałą już tradycją operetkową. Zmiana ugruntowanych przez dziesiątki lat asocjacji wydaje się być konieczną, lecz wymaga systematycznej pracy. W gliwickiej przyszłości teatralnej nie ma bowiem niczego bardziej wartościowego i wyróżniającego niż to, że tutaj właśnie, a nie gdzie indziej, Tadeusz Różewicz napisał swoje najważniejsze utwory teatralne, jedne z najistotniejszych w polskiej literaturze dramatycznej. To cenny *handicap*, trudny do przeoczenia dla sfery gliwickiej kultury, gdyż posiada spory potencjał PR'owo - marketingowy, z którego należy po prostu skorzystać.

Strategia programowa tutejszej instytucji bliska będzie zatem teatrowi powszechnemu, popularnemu, nie artystowskiemu, zawierając w sobie znaczący komponent edukacyjny - służebna wobec społeczeństwa, uzupełniająca edukację humanistyczną. W jej centrum będzie dobro widza, a nie interes środowiska teatralnego, takiej czy innej grupy kreującej szybko przemijające artystyczne mody. Teatr ma być popularny, czuły na potrzeby widza, choć nie rezygnujący ze starań by jego gusta pozytywnie kształtował. Człowiek i świat są i będą w centrum zainteresowania tego Teatru, a nie taka czy inna artystyczna hochsztaplerka, publicystyka, czy ideologia. Teatr nie będzie elitarny, gdyż co rusz musi uzasadniać potrzebę swojego istnienia, poddawać się weryfikacji widza powszedniego - takim jakim on jest, tu i teraz. Jednocześnie będzie to teatr nie kłaniający się przed owym widzem zbyt nisko, co groziłoby rychłym „połamaniem kręgosłupa”, czyli uchybieniem wartościom, które czynią z Teatru instytucję kultury, a nie instytucjonalną wydmuszkę. Teatr ma być miastotwórczy, a nie festynowy, ma

być istotny i ważny dla najbliższej mu wspólnoty, z wyraźną misją edukacyjną, systematycznie współdziałający ze szkołami oraz instytucjami za edukację odpowiedzialnymi i ją nadzorującymi. Uczeń z Gliwic przed opuszczeniem szkół tutejszych powinien mieć sposobność zapoznania się z najważniejszymi dziełami napisanymi dla teatru w Polsce i w Europie. Młody Gliwiczaniek powinien być wciągany w teatr, w którym będzie mógł doświadczyć tego wszystkiego, co od stuleci stanowiło niezbędny element *curriculum* każdego, dobrze wykształconego Europejczyka. Repertuar tego Teatru będzie zatem uwzględniał nie tylko codzienny puls współczesności, ale także opowieści uniwersalne, żywe toposy, symbole i znaki naszej kultury, mierzyć się z tematami wiecznymi: o nieusuwalnym napięciu między wolnością a jej ograniczeniem, między jednostką a wspólnotą, między każdym z nas a światem, w którym żyjemy.

Teatr tutejszy będzie więc emanacją potrzeb i oczekiwań mieszkańców naszego miasta, pełniąc w nim wysoką rolę prestiżową, społeczną, ale też rozrywkową, co uzasadni wydatki ponoszone z budżetu miasta na jego utrzymanie. Istota teatru od zawsze polegała na tym, że przychodzi do niego ludzie, aby wspólnie oglądać i przeżywać to, co jest dla nich ważne, interesujące, pożądane, zrozumiałe, budzące śmiech i refleksję, posługujące się rozpoznawalnym kodem kulturowym i językowym. Teatr instytucjonalny jest dobrem publicznym, instytucją otwartą, a nie jest zamkniętą, jest czymś znacznie więcej niż tubą tego, czy innego artysty, reżysera, czymś ważniejszym niż sama sztuka. Teatr wyrasta bowiem z ludzi spoza teatru, i z nimi się mierzy, gdyż w ostateczności tylko oni, nie krytycy, zdecydują o tym, czy jest dobry, czy zły, czy przetrwa, czy zginie.

Na marginesie koncepcji programowej chciałbym wskazać na to iż w miarę dostępnych w budżecie organizatora Teatru środków finansowych będą realizowane inwestycje związane z gruntowną modernizacją siedziby Teatru oraz odbudową i przebudową Ruin Teatru Victoria.

/Grzegorz Krawczyk/

PLAN PREMIER TEATRU MIEJSKIEGO w GLIWICACH na LATA 2020 - 2025

2020 – 2021

1. W. Gombrowicz: Operetka (spektakl muzyczny) – reż. J. J. Połowski
2. J. Sack : Oko za oko (dramat biograficzny) – reż. Michał Siegoczyński
3. M. Pisuk : Jesteś Bogiem (na podstawie scenariusza filmowego) – reż. Norbert Rakowski
4. J.M. Barry: Piotruś Pan – familijny) – reż. Kuba Skrzywanek

-
1. J. Hanson: Muppety – reż. Ireneusz Maciejewski
 2. Najnajowo – reż. Katarzyna Kawalec
 3. R. Bharadwaj: Closet land (na podstawie filmu) – reż. Przemysław Wojcieszek (dla widzów dorosłych)
 4. J. v. Leeuwen: Kiedy mój tata zamienił się w krzak (spektakl o wojnie) – reż. Jerzy Jan Połowski

2021- 2022

1. J. Buchan: 39 stopni (komedia oparta na filmie Hitchcocka) – reż. Giovanni Castellanos
2. Molier: Mizantrop – reż. Paweł Aigner
3. S. Wyspiański: Wesele – reż. Agata Duda - Gracz
4. R.L. Stevenson: Wyspa Skarbów (familijny w adaptacji G. Krawczyka) – reż. Jerzy Jan Połowski

-
1. K. Dworakowski: Calineczka – reż. Konrad Dworakowski
 2. F. Molnar: Chłopcy z placu Broni – reż. Agata Kucińska
 3. Ewa Mrówczyńska: Czasoodkrywanie (spektakl Najnajowy)
 4. Philip-Dimitri Galás: Zemsta czerwonych bucików (monodram) – reż. Paweł Miśkiewicz

2022 – 2023

1. T. Różewicz: Do piachu – reż. Jerzy Jan Połowski
2. S. Wasylewski: Baśnie Śląskie (spektakl muzyczny) – reż. Wojciech Kościelniak
3. K. Kesey: Lot nad kukułczym gniazdem (na podstawie filmu) – reż. Ola Popławska
4. W. Kuczok: Pradziady – reż. Marcin Wierzchowski

-
1. Mity greckie – reż. Ewa Piotrowska

2. Marta Guśniowska: Smacznego, proszę wilka – reż. Marta Guśniowska
3. C. Churchill: Aby Ci o tym donieść (dramat obyczajowy) – reż. Błażej Wójcik
4. M. Prześluga: Pan Lampa – reż. Jerzy Jan Połowski

2023 – 2024

1. St. Wyspiański : Wyzwolenie – reż. Michał Zadara
2. J. Heller: Paragraf 22 (dramat wojenny) – reż. Jerzy Jan Połowski
3. R. Cooney: Z rączki do rączki (komedia) – reż. Robert Górski
4. L.F. Baum: Czarnoksiężnik z Krainy Oz – reż. Arkadiusz Klucznik

-
1. R. Gosciny: Wakacje Mikołajka – reż. Laura Słabińska
 2. M. Prześluga: Pustostan (monodram o chłopcu na wózku) – reż. Jacek Poniedziałek
 3. A. Lindgren: Pippi – reż. Karolina Maciejaszek
 4. W. Gibson: Dwoje na huśtawce – reż. Jerzy Jan Połowski

2024-2025

1. John Tobias: Czy Ty to Ty? (komedia omyłek) – reż. Paweł Aigner
2. P. Dickens: Opowieść Wigilijna (familijny spektakl świąteczny) – reż. Jerzy Jan Połowski
3. P. Rowicki: Radiostacja (dramat historyczny) – reż. Piotr Ratajczak
4. B. Fosse: Sweet Charity (musical taneczny) – reż. Ewelina Adamska – Porczyk

-
1. Śpiąca Królewna – reż. Aleksandra Pejcz
 2. Tomcio Paluch – reż. Jacek Popławski
 3. Porwanie Baltazara Gąbki – reż. Lech Walicki
 4. M. Białoszewski: Norim No – reż. Jerzy Jan Połowski (dla dorosłych)

Oraz inicjatywy aktorskie i inne przedsięwzięcia artystyczne np. o charakterze okolicznościowym, a więc: Sylwester, Dzień Niepodległości, Dzień Kobiet, Dzień Dziecka, Walentynki, etc.

Uwaga: plan premier może ulec zmianom.

/Grzegorz Krawczyk/